

មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

BMI0119

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ ម៉ៅ សារុន ភេទស្រី អាយុ៥៧ឆ្នាំ

មុខងារជំនាន់ខ្មែរក្រហម «កងចល័ត»

រស់នៅភូមិបន្ទាយឆ្មារខាងលិច ឃុំបន្ទាយឆ្មារ ស្រុកថ្មពួក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

ថ្ងៃទី១១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១០

សម្ភាសន៍ដោយ: សុខ វណ្ណៈ

០០:៤៧:១១

២៦ទំព័រ

វណ្ណៈ: ចឹងជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះម៉ែ?

សារុន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងជាដំបូងដែលខ្ញុំចង់ប្រាប់ថាខ្ញុំមកពីខាងណាដែរ?

សារុន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ខ្ញុំឈ្មោះសុខ វណ្ណៈ ។

សារុន: បាទ ។

វណ្ណៈ: មកពីអង្គការមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាដែលមានទីតាំងនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ។

សារុន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងខ្ញុំបានមកដល់ភូមិឃុំរបស់ម៉ែដើម្បីចង់ដឹងរឿងរ៉ាវជាប្រវត្តិសាស្ត្រភូមិនេះដើម្បីចង់
ក្រងទុកជាឯកសារសម្រាប់ក្មេងជំនាន់ក្រោយ ។

សារុន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ឲ្យបានដឹងបានព្រឹត្តិការណ៍ម៉ែណាស់ ។

សារុន: បាទ ។

វណ្ណៈ: ចឹងការសម្ភាសន៍ជាមួយម៉ែហ្នឹង ថាតើម៉ែអនុញ្ញាតឲ្យខ្ញុំយកទៅចងក្រងជាសៀវភៅ
បានទេម៉ែ?

សារុន: ធ្វើចុះក៏បានទៅមានអី ។

វណ្ណៈ: ចឹងម៉ែមិនថាអីទេ?

សារុន: បាទ! មិនថាអីទេ ។

វណ្ណៈ: ចឹងជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះម៉ែ ម៉ែឈ្មោះអីដែរ?

សារុនៈ ម៉ៅ សារុន ។
វណ្ណៈ៖ មីងអាយុប៉ុន្មានហើយ ?
សារុនៈ អាយុ៥៧ ។
វណ្ណៈ៖ ប្តីឈ្មោះ ?
សារុនៈ ប្តីឈ្មោះ គុល តៀន ។
វណ្ណៈ៖ គាត់អាយុប៉ុន្មានហើយ ?
សារុនៈ អាយុ៥៦ ។
វណ្ណៈ៖ បឹងបួនមីងវិញ ?
សារុនៈ ចាស ! បួនខ្ញុំ
វណ្ណៈ៖ បឹងមីងសព្វថ្ងៃមានកូនប៉ុន្មាន ?
សារុនៈ សព្វថ្ងៃកូន៧នាក់ ។
វណ្ណៈ៖ ស្រីប៉ុន្មាន ?
សារុនៈ ស្រី៥ ប្រុសពីរ ។
វណ្ណៈ៖ បឹងឪពុកបង្កើតមីងឈ្មោះអីដែរ ?
សារុនៈ ឪពុកបង្កើតខ្ញុំឈ្មោះ មៅ ជាន់ ។
វណ្ណៈ៖ ម្តាយ ?
សារុនៈ ម្តាយឈ្មោះ ជីម រ៉ែន ។
វណ្ណៈ៖ បឹងគាត់ទាំងពីរនាក់ ?
សារុនៈ គាត់ទាំងពីរនាក់គាត់ស្លាប់ដោយសារចាស់ជំងឺ ។
វណ្ណៈ៖ បឹងស្លាប់ដោយសារចាស់ជំងឺស្លាប់ក្រោយ៧/៧ ?
សារុនៈ ចាស ។ ។
វណ្ណៈ៖ បឹងបងប្អូនបង្កើតមីងមានប៉ុន្មាននាក់ ?
សារុនៈ បងប្អូនបង្កើតខ្ញុំមាន៥ នាក់ ។
វណ្ណៈ៖ នៅរស់ទាំងអស់ ?
សារុនៈ ស្លាប់អស់ហើយនៅសល់តែពីរ ។
វណ្ណៈ៖ បឹងស្លាប់បីនៅជំនាន់ណា ?
សារុនៈ ស្លាប់សម័យនេះឯង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រោយ៧៧ ហើយ?

សារុន៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្រុកកំណើតនៅភូមិ?

សារុន៖ ស្រុកកំណើតនៅភូមិបន្ទាយឆ្មារ ស្រុកបន្ទាយឆ្មារ អះស្រុកថ្មពួកតើ ។

វណ្ណៈ៖ ចង់និយាយកាលពីដើម?

សារុន៖ កាលពីដើមស្រុក ចាំមើលណាស់ ឃុំបន្ទាយឆ្មារ ស្រុកថ្មពួកកាលមុន ឃុំបន្ទាយឆ្មារ ។

វណ្ណៈ៖ ឥឡូវខ្ញុំសួរម្តងទៀត ចឹងភូមិបន្ទាយឆ្មារ?

សារុន៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ឃុំ?

សារុន៖ ឃុំបន្ទាយឆ្មារ ។

វណ្ណៈ៖ ស្រុក?

សារុន៖ ថ្មពួក ។

វណ្ណៈ៖ កាលពីសង្គមចាស់?

សារុន៖ ចាស! កាលពីសង្គមចាស់មានតែថ្មពួកហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ៖ ខេត្តបាត់ដំបង?

សារុន៖ ចាស! ខេត្តបាត់ដំបង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឥឡូវនៅភូមិអីគេ?

សារុន៖ ភូមិបន្ទាយឆ្មារខាងលិច ។

វណ្ណៈ៖ ឃុំ?

សារុន៖ ឃុំបន្ទាយឆ្មារ ។

វណ្ណៈ៖ ស្រុក?

សារុន៖ ថ្មពួក ។

វណ្ណៈ៖ ខេត្ត?

សារុន៖ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខេត្តហ្នឹងមិនមានដីទេ គេបំបែកគាំទ្រពីរដ្ឋាណាមក?

សារុន៖ ខេត្តហ្នឹងគេបំបែកមិនដីថាឆ្មារប៉ុន្មានពាន់ៗ ខ្ញុំមិនដែលបានចាំណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលពួកចម្លងមានបានរៀនសូត្រទេ?

សារុនៈ ចាស! រៀនតើ ។

វណ្ណៈ រៀនបានថ្នាក់ទីប៉ុន្មាន?

សារុនៈ រៀនពីសង្គមមិញនោះខ្ញុំរៀនបានថ្នាក់ទី៧ ។

វណ្ណៈ ទី៧ ចាស់?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ នៅសាលាណា?

សារុនៈ នៅសាលាបឋមសិក្សាបន្ទាយឆ្មារដើម ។

វណ្ណៈ ហេតុអីបានមិនឈប់រៀន?

សារុនៈ ខ្ញុំចុះបើវាធំហើយ ខ្ញុំធំហើយខ្ញុំឈប់រៀន ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅពេលឈប់រៀនជួយធ្វើការឪពុកម្តាយ?

សារុនៈ ចាស! ជួយធ្វើការឪពុកម្តាយ ។

វណ្ណៈ ចឹងមិនរៀបការនៅឡើយណា?

សារុនៈ ខ្ញុំរៀនការសម័យឆ្នាំ៧៤ សម័យប៉ុល ពតហ្នឹងហើយចាប់ដៃគ្នានោះ ។

វណ្ណៈ ៧៤ បានខ្មែរក្រហមឈ្នះ?

សារុនៈ ៧៤ ដឹកខ្មែរក្រហមឈ្នះមែន តែចុងឆ្នាំ៧៤ណាស់ ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅនេះខ្មែរក្រហមចូលកាន់កាប់មុនហើយ?

សារុនៈ ចាស! ចុងឆ្នាំ៧៤ ។

វណ្ណៈ ចឹងការហ្នឹងមានលោកមានអីទេ?

សារុនៈ អត់ ថាចាប់ដៃគ្នាណាមួយ ចាប់ដៃគ្នាប្តេជ្ញា ។

វណ្ណៈ ចាប់ដៃគ្នាប៉ុន្មានគូ?

សារុនៈ ចាប់ដៃគ្នា៧៧ គូ ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅហ្នឹងខ្មែរក្រហមកាន់កាប់តាំងពីឆ្នាំ៧០ ជាងមក?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ ចឹងកាលថ្ងៃទី១៧ មេសាឆ្នាំ៧៥ ហ្នឹង មិនមានបានដឹងថា រំដោះបានទាំងស្រុងមែនទេ?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅនេះខ្មែរក្រហមកាន់កាប់មុន?

សារុនៈ កាន់កាប់មុនតែ តែដល់ថ្ងៃឆ្នាំ៧៥ វាកាន់កាប់វាចូលមករំដោះ បានទាំងស្រុងវាចូលមកណា
។

វណ្ណៈ បាទ! តែមិនរៀបការមុនហ្នឹងទៀត?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅហ្នឹងមានបាយរួមពេលណាហ្នឹង?

សារុនៈ បាយរួមពេលឆ្នាំ៧៧ ៧៧ វាដាក់រួមហើយ ។

វណ្ណៈ ហាក់?

សារុនៈ យី! ឈប់សិន មើល៧៤-៧៥ កាលហ្នឹង៧៦ បាយរួមហើយ ព្រោះខ្ញុំបានកូនខ្ញុំពីបង
នោះមួយឆ្នាំកន្លះហើយនោះ មានកូនមួយហើយ ។

វណ្ណៈ កាលហ្នឹងនៅហ្នឹងគេហៅតំបន់អីទៅ?

សារុនៈ ហៅតំបន់៥ ។

វណ្ណៈ ចឹងមានស្គាល់ប្រធានតំបន់ទេ?

សារុនៈ ប្រធានតំបន់ពួកខ្មែរក្រហម ។

វណ្ណៈ បាទ ។

សារុនៈ តា ញឹបតែខ្ញុំមិនស្គាល់ត្រកូលគាត់ទេ ។

វណ្ណៈ តា ញឹម?

សារុនៈ តា ញឹបៗ គ្នាគាត់មានបីនាក់ តា ញឹប តា តឹក តា យី ដែលភ្ជាប់ក្នុងចង្កោមគេណាស់
។

វណ្ណៈ ចឹងតា តឹក?

សារុនៈ តា តឹក តា ញឹប តា យី ។

វណ្ណៈ ចឹងប្រធានភូមិភាគស្គាល់ទេ?

សារុនៈ ខ្ញុំមិនបានស្គាល់ទេ ប្រធានភូមិភាគ ។

វណ្ណៈ ចឹងស្គាល់តែប្រធានតំបន់ទេ តា ញឹប តា តឹក តា យី?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ ចឹងដល់ក្រោយមកមានការផ្លាស់ប្តូរទៀតទេ?

សារុនៈ ដល់ក្រោយមកទៀតផ្លាស់ប្តូរ ដល់ចាប់តា ពីរបីនាក់នេះទៅហើយពួកនិរតីចុះមក ។

វណ្ណៈ ចឹងខាងនិរតីចុះមកឆ្នាំណា?

សារុនៈ មើលខាងនិរតីចុះមកឆ្នាំណាចេះ មើលកូនខ្ញុំបានបីឆ្នាំហើយនោះ កូនខ្ញុំ៧៥នោះ ៧៧ ហ្នឹងឯងមិនមែន៧៨ទេ គេចុះមកឆ្នាំ៧៧ ។

វណ្ណៈ ចុះមកក្រោយហ្នឹងឈ្មោះអីទៅ?

សារុនៈ ឈ្មោះ តា សាំ អា ម៉ាក់ អា ម៉ែបីនាក់ ហ្នឹងហើយពួកអាក្រោយហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ឈ្មោះ ម៉ាក់?

សារុនៈ ចាស! អា ម៉ាក់ អា ម៉ែ ។

វណ្ណៈ ចឹងម៉ាក់ ម៉ែហ្នឹងមកធ្វើអី មកកាន់តំបន់ហ្នឹង?

សារុនៈ ចាស! មកកាន់តំបន់ហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅហ្នឹងមានកុកសន្តិសុខមានអីទេ?

សារុនៈ អត់មានទេ មានតែថ្មពួកនេះឯង ។

វណ្ណៈ មានប្រធានសន្តិសុខប្រធានឈ្នួលទេ?

សារុនៈ មានហ្នឹងឯង តា នោះឯងដែលខ្ញុំថាហ្នឹង តា ជួបហ្នឹងគាត់ធ្វើប្រធានឈ្នួល ។

វណ្ណៈ ចឹងគាត់មិនសូវកាចបានគាត់នៅបាន?

សារុនៈ គាត់មិនកាចទេ គេឲ្យគាត់សម្លាប់គេ គាត់មិនហ៊ាន មានអារម្មណ៍ផ្សេងៗគាត់មិនអីទេ តា នេះនោះ គាត់មិនកាចទេ គាត់ច្រើនជួយមនុស្សរស់បានច្រើនដែលតានេះហ្នឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងក្រៅពីគាត់ដូចជាអ្នកដែលដល់អីអត់មានហ៊ានរស់នៅក្នុងភូមិនេះទេ?

សារុនៈ ចាស! មិនហ៊ានទៅទេ ។

វណ្ណៈ ចឹងប្រជាជនដឹងដែរ អ្នកដែលសម្លាប់គេ ហើយអ្នកមិនសម្លាប់គេដឹងទៀត?

សារុនៈ ចុះវាច្រើនហើយបើអារម្មណ៍គាត់មិននៅភូមិមិននៅស្រុកនោះ វាមិនហ៊ាននៅ ។

វណ្ណៈ ចឹងពួកភ្នំពេញមានមកដល់នេះទេ?

សារុនៈ ពួកភ្នំពេញមកនេះច្រើនណាស់អារម្មណ៍អើយ រាប់រយរាប់ពាន់នាក់ ច្រើនណាស់ ។

វណ្ណៈ ចឹងខ្ញុំចង់ឲ្យម៉ែនរៀបរាប់គ្រួសារដូចថាម៉ែនឈប់រៀនហើយ កាលសម័យខ្មែរក្រហមម៉ែន ធ្វើការនៅកន្លែងណា ហើយបានជួបហេតុការណ៍អីខ្លះ សូមម៉ែននិយាយមើល?

សារុនៈ ចាស! ចាំមើលខ្ញុំនិយាយ ដល់ពេលខ្ញុំឈប់រៀនហើយខ្ញុំគេដាក់កងចល័តឲ្យខ្ញុំដើរចល័ត ណាស់ ។

វណ្ណៈ បាទ! និយាយចុះមិនអីទេ ។

សារុនៈ ឲ្យខ្ញុំដើរចល័តហើយឲ្យខ្ញុំលើកប្រពន្ធក្លីស្រៃ ឲ្យខ្ញុំប្រព័ន្ធក្លីស្រៃរាប់ពាន់ហិចតា ខ្ញុំដើរកង
ចល័តប្រព័ន្ធក្លីស្រៃ ដឹកប្រឡាយដឹកអណ្តូង គេឲ្យទប់ទំនប់ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

សារុនៈ ហើយមកដល់រួចហើយទៅម្តងនេះវាចល័តឲ្យយើងដើរកាត់ពាសណាពាសណាណាអានូន
គាំភីថ្មពួកគាំភីភ្នំស្រុកជូរជូនចុះតែដើរទៅណាស់ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

សារុនៈ ចល័តប្រូតដល់ហើយកូនខ្ញុំវាធំអាយុបីឆ្នាំបួនឆ្នាំ បានអាយុបួនឆ្នាំគេឲ្យខ្ញុំទៅវ៉ៃខ្នាំងក្នុងព្រៃ
នាំគ្នាលើកកងចល័តទៅវ៉ៃខ្នាំងក្នុងព្រៃ ។

វណ្ណៈ មានការភ្លើងដែរ?

សារុនៈ មានខ្នាំងមកពីណា មានដំបងកាំបិត មានអីវាយកយើងទៅវ៉ៃចោល តែវាមិនជួបគ្នាវា
វាឲ្យយើងមកវិញមក ។

វណ្ណៈ ចឹង?

សារុនៈ បាទ! វាយកយើងទៅវ៉ៃចោល ពួកខ្ញុំដឹងទៅប្រឹងស្មារតីទាំងអស់គ្នាទៅរាប់ពាន់នាក់នោះ
វាដែលហ៊ានណា ហើយពួកខ្ញុំក៏មកវិញមក ពីរបីសារពីរបីលើកធ្វើតែចេះឯង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

សារុនៈ ចង់នាំបំបែងរស់ហើយទៅប្រូតទៅស្នូលពីម៉ោង៤ រហូតដល់ម៉ោង១២ស្នូលបានមកជួបកូន
វិញ សំណាំងហើយកូនតែមួយបើសិនជាកូនពីរបីស្លាប់មុនកូនហើយខ្ញុំ កូននោះក៏អាយុ
វែងទៀត៤០ នាក់នាំបំបែងរស់លើសលែងតែកូនខ្ញុំមួយ ។

វណ្ណៈ កូន៤០ នាក់យ៉ាងម៉េច?

សារុនៈ មនុស្សម្នាក់ទៀតទាំងអស់ហ្នឹងមានកូនក្មេង៤០ នាក់ទុកឲ្យយាយៗ មើលនៅខ្ទមឯ នេះណាអា
អូនហើយយើងទៅស្នូលទៅដកណាស់ ។

វណ្ណៈ បាទ ។

សារុនៈ កាលហ្នឹង៤០ នាក់បានរស់តែកូនខ្ញុំមួយប៉ុណ្ណោះឯងនៅសព្វថ្ងៃ ។

វណ្ណៈ ចឹងប្រមូលក្មេង?

សារុនៈ ចុះប្រមូលវាលីនោះអានូន មុនមានពីណាមើលមានតែយាយម្នាក់ហ្នឹង គាត់មើលម៉េច
គ្រាន់ បើម៉ែមួយកូនមួយមើលមិនចង់គ្រាន់ផង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

សារុនៈ ទំរាំកូន៤០ ឲ្យយាយមើលម្នាក់ឯងមើលម៉េចគ្រាន់ ឈឺស្លាប់អស់ទៅនៅសល់តែកូនខ្ញុំ មួយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រមូលយកឲ្យតែយាយម្នាក់មើលទេ?

សារុនៈ បាទ! ដែលមានមនុស្សច្រើនកូនផង ។

វណ្ណៈ៖ ក្មេងប៉ុណ្ណា ។

សារុនៈ កូនដៃគូក៏មានអាកូនចេះអង្គុយក៏មាន ចេះដើរក៏មាន ។

វណ្ណៈ៖ ពីមួយខួបពីម្នាំឡើយ?

សារុនៈ ពីមួយឆ្នាំចុះក្រោម ដល់បីឆ្នាំហើយគេឈប់ឲ្យយាយមើលហើយ គេដាក់មួយកន្លែងដល់ អាយុបីឆ្នាំហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលប្តឹងចំនួន៤០ នាក់?

សារុនៈ បាទ! ៤០ នាក់រស់បានតែកូនខ្ញុំមួយ កើតឆ្នាំរោង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដោយសារអីបានជាធ្លាប់បានជាស្លាប់?

សារុនៈ ចុះបើមិនមានម្តាយនៅរក្សាប្តឹងនោះបានអីមិនស្លាប់ ម៉ោង៤ ចេញម៉ោង១២ យប់ចូល ស្ងួតៗ ធ្វើការមួយថ្ងៃៗ មិនដែលមានពេលសម្រាកហើយមិនដែលមានបាយហូបទៀត ធ្វើស្រែ បានមិនដឹងជាយកទៅណា ហូបបបរខូសខសំពូកខ្ញុំខាងនេះមិនដែលមានបាយហូប ទេ ហូបតែមើមឈើមើមព្រៃ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងការហូបចុកក៏លំបាកការងារក៏លំបាក?

សារុនៈ បាទ! ពិបាកទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនសង្កេតឃើញថា អ្នកភូមិដ្ឋាននិងអ្នក១៧/មេសាប្តឹងមានការហូបចុកខុសគ្នាដែរ?

សារុនៈ បាទ! នៅភូមិខ្ញុំនៅតំបន់ហូបពិបាកទាំងអស់គ្នា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអ្នក១៧/មេសាដែលមករស់នៅក្នុងភូមិនេះ ភាគច្រើនស្លាប់នៅទីនេះឬមួយមានវាស នាបានទៅស្រុកកំណើតគេវិញ?

សារុនៈ មានវាសនាខ្លះស្លាប់នៅខ្លះស្លាប់នៅភូមិនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ស្លាប់ច្រើនជាងទៅឬមួយយ៉ាងម៉េច?

សារុនៈ ស្លាប់ច្រើនជាងទៅ ស្លាប់នោះស្លាប់ហើយកង្កែបក្រវ៉ាក់គ្នានោះនៅអាងជើងគ្រោះមិន ដឹងជាប៉ុន្មានលាននាក់ទេ គ្នាស្លាប់សុទ្ធតែចិន គ្នាវែកដីលើកទំនប់មិនរួចចុះវែកដីឡើង ទំនប់មិនរួចចុះចំណាស់ប្រហែលខ្ញុំប្រហែលបួនឯងហើយ ចុះគ្នាអត់មានបាយធំតែក្បាល

ជន្តង់ក្នុងឡើងមិនរួចវៃវៃក្នុងថែម សម្លាប់ចោលទម្លាក់ក្នុងអាងច្រើនទម្លាក់ក្នុងទំនប់នោះច្រើន
ធ្វើបាបក្នុងប្តីខ្ញុំយំរាលថ្ងៃ ប្តីខ្ញុំគេឲ្យធ្វើឈ្នួបគេឲ្យធ្វើតិញសម្លាប់ទេ គេមិនបានឲ្យសម្លាប់អី
ណាទេ ប្តីខ្ញុំហ្នឹង ឲ្យធ្វើតិញសម្លាប់ឲ្យគេឃើញពីណាអីកាត់មិនហ៊ានទេ ឲ្យតែប្រធានហ្នឹង
ឯង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអង្គការវៃវៃចោលទម្លាក់អាង?

សារុន៖ ទម្លាក់ដូចយើងដាក់ទំនប់ ទំនប់មិនទាន់ពេញដីហ្នឹងទម្លាក់ទៅអាក្នុងនោះណាអារម្មណ៍ខ្លាំងអាង
ហ្នឹងវៃវៃចោលច្រើន មានចាប់តាំងពីកូនក្មេងមានតាំងពី២០ ឆ្នាំ១៨ឆ្នាំមានបងប្អូនពីរនាក់
ចឹងទៅចាប់ទៅកប់ដីទាំងរស់ក៏មានដែរ ក្នុងអាងជើងក្រោះនេះណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនពួកគាមគេថា?

សារុន៖ ពួកហ្នឹងឯងប្តីខ្ញុំកាត់ទៅឈ្នួបហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្តីនិយាយប្រាប់?

សារុន៖ បាទ! ប្តីនិយាយប្រាប់ ខ្ញុំមិនបានឃើញទេប្តីខ្ញុំកាត់និយាយ ប្តីខ្ញុំនិយាយថាឯងអើយកុំធ្វើ
មាត់ធ្លាក់ខ្លួន គេយកទៅទាំងរស់ៗ ចេះនោះឯងអើយកុំធ្វើមាត់ខ្ញុំក៏ស្លឹកតាមប្តីទៅ មិន
ដែលហ៊ានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអ្នក១៧មេសាអង្គការចាប់សម្លាប់ចោលច្រើន?

សារុន៖ ច្រើនរាប់រយរាប់ពាន់នាក់ តាំងពីចិនតាំងពីខ្មែរគេសម្លាប់ចោលអស់ មិនដឹងជាអស់ប៉ុន្មាន
ពាន់នាក់ទេ អ្នកស្រុកនេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានអ្នកមូលដ្ឋានចាស់អីមានចាប់វៃវៃចោលដែរ?

សារុន៖ ចាប់វៃវៃដែរ ។

វណ្ណៈ៖ អ្នកមូលដ្ឋានអ្នកស្រុកភូមិហ្នឹងតែម្តងណាស់?

សារុន៖ ចាប់វៃវៃដែរ ។

វណ្ណៈ៖ តែមិនច្រើនដូចអ្នក១៧មេសាទេ?

សារុន៖ បាទ! បើវៃវៃមើលខ្ញុំដាំបាយ ខ្ញុំគេឲ្យធ្វើប្រធានក្រុមដាំបាយ ។

វណ្ណៈ៖ ដាំបាយសហករណ៍?

សារុន៖ អត់ទេ ដាំបាយក្រុមហើយដាំបាយតាមក្រុមហើយមេប្រធានឃុំហ្នឹងវាមិនចេះអក្សរ
ហើយយកក្រដាសមួយសន្លឹកឈ្មោះប្រហែលជា៣៦ នាក់ឃើញមានឈ្មោះខ្ញុំទៀត ខ្ញុំ
បានហែកចោលទៀត ដែលខ្ញុំចេះអក្សរណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ សំណាងហើយដែលឈ្មោះខ្ញុំនៅក្រោមគេចេះឯង ។

វណ្ណៈ៖ ឈ្មោះហ្នឹងគេយកទៅណា ?

សារុន៖ ឈ្មោះហ្នឹងគេយកទៅវិចោល ។

វណ្ណៈ៖ ម៉េចបានមីនដឹងថាយកទៅវិចោល ?

សារុន៖ ម៉េចបានដឹងបើគេឲ្យខ្ញុំគ្រប់គ្រងខ្ញុំឲ្យល្បឿនៗ ល្ងាចឡើងឃើញយកទៅអារាមកវិញហើយ
គោរទេះមកវិញដដែល ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ ហើយម្នាក់នោះរត់ទៅនៅបារាំង គេវិប្រពន្ធកូនវាចោលអស់មនុស្សរាប់ពាន់នាក់នៅ
សល់តែវាមួយវាវត់ទាំងចំណងអាអូន ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ វាទៅសព្វថ្ងៃឈ្មោះ អា ដាង ប៉ុន្តែនាឆ្នាំនេះគេមកយកបងប្អូនគេ ។

វណ្ណៈ៖ គេយកទៅវិចោលដែលតែរត់រួច ?

សារុន៖ បាទ! មិនទាន់វិវល់កាត់ទេ តែកាត់រត់ទាំងចំណងទៅហ្នឹង រត់ទាំងខ្សែទៅហ្នឹងគេបងដៃ
កាត់ហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ រត់ទាំងខ្សែហើយប្រពន្ធកូនបងប្អូនទាំងអស់គ្នាហ្នឹងគេវិវល់អស់ នៅសល់តែកាត់មួយ
កន្ទុយក្រោយគេហ្នឹង គេកាត់ខ្សែជិតយកកាត់ទៅហើយកាត់រត់បាញ់កាត់មិនត្រូវ បាញ់
កាត់មិនត្រូវសព្វថ្ងៃកាត់នៅតើ រត់រួចតែកាត់មួយប្រពន្ធកូនបងប្អូនកាត់បងប្អូនប៉ុន្តែពាន់
នាក់គេសម្លាប់ចោលអស់ហើយ កាត់រត់ទៅដុតហើយប៉ុន្តែនាឆ្នាំនេះកាត់មកយកបងប្អូន
កាត់ ។

វណ្ណៈ៖ ឈ្មោះអីដែលគេយកវិចោលរត់រួច ?

សារុន៖ រកនឹកសិនឈ្មោះ តាប់ ដាង ឈ្មោះកំណើតកាត់ដាងចេះឯង តាប់ហៅដាង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ កាត់រត់រួចកាត់បានទៅនៅអីបារាំង កាត់មកយកប្អូនកាត់បងកាត់ទៅនៅអស់ហើយសព្វ
ថ្ងៃហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងសព្វថ្ងៃកាត់នៅណា ?

សារុនៈ ទៅបារាំង ។

វណ្ណៈ៖ គាត់ធ្លាប់មកលេងហ្នឹងបានប៉ុន្មានដង?

សារុនៈ មកបីដងគាត់មកយកបងប្អូនគាត់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនកាលប្តីមីនបានធ្វើឈ្មួញដែលប្តីមីនប្រាប់ថាអង្គការសម្រាប់មនុស្សអីមីនដឹងដែរ?

សារុនៈ ដឹងប្តីខ្ញុំគាត់និយាយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនមានដឹងថា ពេលយកអ្នក១៧/១៧សម្រាប់ហ្នឹងមីនមានដឹងថាមានបញ្ហាពីថ្នាក់ស្រុក ថ្នាក់ខេត្តមកប្តូរយយ៉ាងម៉េច?

សារុនៈ មានបញ្ហាពីថ្នាក់ស្រុកថ្នាក់ខេត្តហ្នឹងឯង ប្តីខ្ញុំគាត់និយាយប្តីខ្ញុំគាត់ប្រាប់ខ្ញុំ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានឈ្មោះមកពីខាងលើ?

សារុនៈ បាទ!ឈ្មោះមកពីលើ ឈ្មោះគេយកមកពីលើគេឲ្យមក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានឈ្មោះមកពីគណៈតំបន់ដែរ?

សារុនៈ បាទ!មកពីគណៈតំបន់ហ្នឹងឯងបានដល់មកនេះហ្នឹង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមិនមែនមេភូមិមេឃុំនេះសម្រាប់ខ្លួនឯងទេ?

សារុនៈ អត់ទេ អត់មានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមិនមែនមានសិទ្ធិត្រឹមឈ្មួញត្រឹមមេកងអីទេ?

សារុនៈ អត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអត់មានចង់សម្រាប់ប្រជាជនដោយចិត្តខ្លួនឯងទេក៏មកពីថ្នាក់លើ?

សារុនៈ អត់ទេ សុទ្ធតែថ្នាក់លើឲ្យសំបុត្រមកបានខាងនេះហ៊ាន ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុនៈ ទៅនេះអត់មានហ៊ានទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្តីមីនកាន់កាប់ដល់ពួកនិរតីចូលមកពួកគាត់រត់ទៅថែប្តីមួយនៅជាមួយពួកហ្នឹងទៀត?

សារុនៈ ប្តីខ្ញុំគាត់ឈប់ ឈប់ហើយនៅធ្វើការធម្មតាភ្នំស្រែករចំការ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួកនិរតីវាអត់មានស្រាវជ្រាវរក?

សារុនៈ បាទ!អត់ទេ មកវាចាប់រើសមនុស្សថ្មីទៀត ហើយយកម្តងនេះយកតែកូនក្មេងស្អាតៗ យកតែកូនក្មេងតូចៗយកត្រឹមអាយុ១៣-១៤ឆ្នាំអាស្តាយកាំភ្លើងអូសដីហ្នឹងអារម្ភនវា យកតែអាប្តីណោះឯង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងតា ជួប?

សារុនៈ តា ជួប កាត់ធំហើយ កាត់ចាស់ក្រាន់ហើយ កាត់អាយុប្រហែលជា២០ ជាងហើយកាត់ ធ្វើនោះ ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅពេលដែលនិរតីចូលមកកាត់ឈប់ដែរ?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ ចឹងកាត់ឈប់ទាំងអស់គ្នា?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ ចឹងខាងពួកនិរតីមកអត់មានស្រាវជ្រាវចាប់ប្រធានឃុំប្រធានឃ្នប់អីទេ?

សារុនៈ ចាប់តើ ។

វណ្ណៈ ចឹងតា ជួបម៉េចគេមិនចាប់?

សារុនៈ តា ជួបគេមិនចាប់កាត់ទេ ព្រោះមិនមានឈ្មោះកាត់នោះ កាត់ដូរឈ្មោះឲ្យគេនោះ កាត់ ដូរឈ្មោះឲ្យគេ ។

វណ្ណៈ ចឹងកាត់ដូរឈ្មោះ?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ ចឹងដូចកាត់ធ្លាប់ធ្វើចឹងកាត់ដាក់ឈ្មោះផ្សេងទៅ?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ ចឹងគេចាប់អ្នកផ្សេងទៅ?

សារុនៈ ចាស! កុំអីកាត់ដដែល ។

វណ្ណៈ កុំអីគេចាប់កាត់ដែរ?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ ចឹងពួកនិរតីចូលមកហ្នឹងអ្វីៗ ត្រូវផ្លាស់ប្តូរទាំងអស់?

សារុនៈ ចាស! ផ្លាស់ទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ ចឹងប្រព័ន្ធសន្តិសុខនៅទីនេះ?

សារុនៈ ចាស! ផ្លាស់ទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ ចឹងប្រព័ន្ធសន្តិសុខនៅនេះខាងនិរតីក្របក្រង ហើយចាប់អ្នកធ្វើឈ្នួបចាស់ៗ ហ្នឹងយកទៅ វែវីចោល?

សារុនៈ វែវីចោល បើសិនជាដឹង ។

វណ្ណៈ ចឹងមាននៅកន្លែងខ្លះពួកហ្នឹងមានរត់ទៅថៃ?

សារុនៈ ចាស! រត់ទៅថៃខ្លះទៅនាំគ្នារត់ទៅខ្លះស្លាប់ទៅដូចជាបងខ្ញុំរត់ទៅស្លាប់លើខ្នងភ្នំត្រូវមិន ។

វណ្ណៈ រត់ជំនាន់ណា ?

សារុនៈ រត់ជំនាន់ពួកនិរតីមកហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ ចឹង ?

សារុនៈ រត់ទៅក្នុង២០ ប៉ុន្មាននាក់ស្លាប់តែពីរនាក់បងខ្ញុំបង្កើតមួយបង្កើតមួយដឹងដូចមួយមួយអត់មានពីណា សម្លាប់ទេ រត់ទៅស្លាប់ខ្លួនឯងត្រូវមិនជាន់មិន ។

វណ្ណៈ ចឹងជំនាន់ខ្មែរក្រហមហ្នឹងមានអ្នករត់ទៅថៃច្រើនទេ ?

សារុនៈ មាន ។

វណ្ណៈ តែមិនសូវមានរស់ទេ ?

សារុនៈ ចាស! មិនសូវមានរស់ច្រើនប៉ុន្មានទេ មាន តា ឌីហ្នឹងឯងទៅថៃកាត់បានប្រពន្ធនៅថៃ សព្វថ្ងៃនេះឯង ។

វណ្ណៈ ឥឡូវកាត់ត្រឡប់មកវិញ ?

សារុនៈ ចាស! កាត់ត្រឡប់មកវិញ កាត់មកនៅស្រុកវិញ ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅពេលដែលពួកនិរតីចូលមកកាត់រត់ដែរ ?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ ចឹងភាគច្រើនពួកអ្នកធ្វើការជំនាន់ខ្មែរក្រហមហ្នឹងពួកនិរតីមករត់ចេញ ?

សារុនៈ ចាស! ប្រុសៗ សុទ្ធតែរត់ហើយ ។

វណ្ណៈ ចឹងពេលរត់ទៅហ្នឹងពីហ្នឹងទៅដល់ថៃមានចម្ងាយប៉ុន្មានដែរ ?

សារុនៈ ពីនេះទៅថៃឆ្ងាយក្រាន់ដែរ ។

វណ្ណៈ ឆ្ងាយក្រាន់ ?

សារុនៈ ចាស! ឆ្ងាយក្រាន់មើលយើងទៅផ្សារណាត់ “អ្នកជិតនិយាយសព្វវាផ្សេង” ហ្នឹងថាផ្សេង ហើយដូចឡានកោយន្តចុះដូចថាយើងនិយាយផ្សេង ។

វណ្ណៈ បាទ ។

សារុនៈ ចាស! ថាយើងដើរថាមួយថ្ងៃចុះ ដើរមួយថ្ងៃចុះពីនេះទៅថៃ ពីនេះឆ្លងភ្នំដុតណាស់ ពីនេះ ទៅអំពីលើយើងដើរដល់យើងដើរទៅមិនយប់ដង ទោះបីឆ្លងភ្នំក៏មិនដល់មួយយប់មួយថ្ងៃ តែមួយថ្ងៃហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ ចឹងពេលទៅដល់ថៃមិនខ្លាចថៃចាប់ពន្ធមកវិញទេ ?

សារុនៈ ថែវវាមានវិវិចាលដែលអូន មានអ្នករត់មកប្រាប់ថាថែវវាវិចាលខ្លះ វាស្រណោះខ្លះវា វិវិចាលខ្លះវាយកទៅខ្លះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលណាមានលុយឲ្យវា វាឲ្យរួចខ្លួន?

សារុនៈ ចាស!សម័យនោះយើងមិនដឹងជាមានលុយមកពីណាទេ វាអត់តែយើងសំពះគេទាន់ទៅ យើងសុំទោសអីគេទៅទាន់ទៅគេស្រណោះគេយកទៅៗ អ្នកដែលមិនបានសុំទោសគេវា សម្លាប់ចោល វាកាត់ច្រើនណាស់សម្លាប់ចោលពួកថែវមិនមែនធម្មតាទេ គេក៏ធ្វើបាប យើងដែលហ្នឹង ស្លាប់ច្រើនដោយសារឡើងទៅដល់ថែវហើយស្លាប់មិនមានភិបទរាប់ពាន់ នាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងអ្នករត់ទៅថែវមានសំណាងភិបណាស់ ព្រោះជួបខ្មែរក្រហមផងជួបថែវចិត្តអាក្រក់ផង?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងជួនថែវពួនមកវិញជួនវាសម្លាប់?

សារុនៈ ចាស!ត្រូវហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបើថែវពួនមកក៏ខ្មែរក្រហមសម្លាប់ដែរ?

សារុនៈ ចាស!ភាគភិបណាស់ដែលបានរស់នៅនោះខ្មែរយើងកម្មវេទនាណាស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលស្រុកស្រួលមានអ្នករត់ទៅថែវហើយបានមកលេងស្រុកដែរ?

សារុនៈ ចាស!មកច្រើន ។

វណ្ណៈ៖ មកស្រុកវិញ?

សារុនៈ ចាស!មកស្រុកវិញ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅខាងនេះជំនាន់ខ្មែរក្រហមបើសិនជាយើងមិនរត់ក៏ប្រឈមនឹងការស្លាប់ដែរ?

សារុនៈ ចាស!ត្រូវហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពួក១៧/មេសាមានប្រថុយរត់ទៅពួកហ្នឹង?

សារុនៈ មានប្រថុយរត់តែរត់មិនផុត ។

វណ្ណៈ៖ ណាមួយមិនសូវដឹងដូច្នោះមកពីភ្នំពេញ?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបើចង់រត់មានតែរត់មកជាមួយគេអ្នកមូលដ្ឋាន?

សារុនៈ បានឪពុកខ្ញុំនាំទៅបាន៦ គ្រួសារ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង?

សារុនៈ ចាស! កាត់ទៅដល់អាមេរិកកាត់តែមកឪពុកខ្ញុំ ឪពុកខ្ញុំស្លាប់បាត់បាន៦ ក្រសួរតែខ្ញុំមិន
បានស្គាល់កាត់ទេ ឃើញកាត់ឲ្យលុយពុកខ្ញុំពុកខ្ញុំកាត់មិនយកទេ កាត់អ្នកចាស់បុរាណ
ណាស់ អត់ចង់បានទេ កាត់ថាឲ្យតែបានរស់ទាំងអស់គ្នា គេឲ្យមាសអីឪពុកខ្ញុំមិនយកទេ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុនៈ ក្រុមហាមតែកាត់មិនយក ព្រោះខ្លាចទៅខាងមុខមិនមានអីកាត់មិនយក គេថាមិនអីទេអី
ខ្ញុំមាន គេឲ្យកំប៉ុងមាសមើលពុកខ្ញុំថាអត់ទេ ជូនដុតទៅ៦ ក្រសួរដែរ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុនៈ កាលសម័យនោះពុកខ្ញុំ កាត់លូនជូនទៅ៦ ទៅ៧ក្រសួរហ្នឹងមានពីរនាក់មានម្នាក់មានបី
នាក់ មានបួននាក់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឪពុកមីនធ្វើអីដែលបានមានសិទ្ធិជូនទៅ?

សារុនៈ កាត់មិនមានធ្វើអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាត់អត់មានខ្លាចខ្មែរក្រហមដឹងទេ?

សារុនៈ ចុះបើកាត់ចាស់បុរាណកាត់លួចកាត់ធ្លាប់ដឹងដូរហ្នឹងអាអូន កាត់យ៉ាងម៉េចខ្លាចព្រោះកាត់
ក្រូ ក្រូខ្មែរ ពុកខ្ញុំជួយយកអាសារបងប្អូនបាន៧ទៅ៨នាក់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានប៉ុន្មាននាក់ដែលជូនទៅហ្នឹង?

សារុនៈ ៧ក្រសួរ ។

វណ្ណៈ៖ ៧ក្រសួរតែមានគ្នារបហែលជាប៉ុន្មាននាក់?

សារុនៈ ប្រហែលជា១៥នាក់ មានកូនក្មេងចេះដើរហើយមួយក្រសួរបីមួយក្រសួរពីរខ្លះទៅ៦ខ្លះ
ម្នាក់ឯងទៅពីរនាក់ច្រើន ច្រើនតែពីរនាក់ហ្នឹងឯងក្មេងៗ កូនមួយកូនពីរខ្លះស្លាប់កូន
អស់ទៅនាំគ្នារត់ប្រថុយតើ ជួបពុកខ្ញុំពុកខ្ញុំកាត់ស្រណោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្រោយមកមានបានផ្ញើរលុយឲ្យឪពុកមីនទេ?

សារុនៈ អត់មានបានផ្ញើរទេ ព្រោះពុកខ្ញុំស្លាប់ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងធ្វើម៉េចបានដឹងថាពួកហ្នឹងបានទៅដល់អាមេរិច?

សារុនៈ ចុះកាត់ប្រាប់មកថាកាត់នៅអាមេរិច ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង?

សារុនៈ ចាស! ទៅសល់តែកូនខ្ញុំមិនដឹងជានិយាយថាអី ខ្ញុំយំទៅខ្ញុំស្រណោះឪពុកខ្ញុំ កាត់មិនបាន ធ្វើរមកទេ បើតា ស្លាប់ហើយខ្ញុំមិនបានធ្វើទេ គេឃើញសាក្សីណាកាត់តែគេមិនបានឲ្យទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលដែលពួកនិរតិចូលមកជីវភាពប្រជាជនកាន់តែតឹងឡើងឬមួយយ៉ាងម៉េចដែរ?

សារុនៈ ចាស! កាន់តែតឹងឡើង អត់មានធុរទេ កាន់តែតឹងឡើងៗ មិនដែលមានស្តីហូបទេ សម្បី តែដំបែន្លែបន្តិចខ្លះក៏មិនហ៊ានប៉ះហូប សុខចិត្តតែអត់រស់ទាំងវេទនារស់ទាំងទឹកភ្នែក ធ្វើស្រែរាប់ពាន់បារាបរាប់ពាន់ថ្ងៃយ៉ាងណាក៏មិនដែលមានស្រូវទុកហូបមិនជាគេយកទៅ ខាងណាម៉្នាក់ យើងមានអីហូប ហូបតែបូសឈើបូសព្រៃដំឡូង បើវាឲ្យហូបបបរមួយបាន ប៉ុន្តែមានក្រាបអង្កររូបហែលជាមួយកូនបានឲ្យហូបគ្នា៨នាក់ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុនៈ អង្ករមួយបានចង្កឹះប៉ុន្តែនេះវាបបរយើងហូបគ្នា៨នាក់ ម្លោះហើយប្រជាជនចេះតែតស៊ូកុំ តែឲ្យគេវ៉ៃចោល ធ្វើយ៉ាងម៉េចឲ្យតែរស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងបើតាមម៉ែនជាអ្នកមានស្រុកកំណើតនៅទីហ្នឹង ម៉ែនគិតថាភូមិនេះមានរាប់រយឆ្នាំរាប់ ពាន់ឆ្នាំមកហើយឬយ៉ាងម៉េច?

សារុនៈ ចាស! ភូមិនេះមានរាប់រយឆ្នាំមកហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចាស់ៗ និយាយតត្នា?

សារុនៈ ចាស! ម៉ែខ្ញុំដឹងខ្ញុំកាត់និយាយថា កើតមករាប់រយឆ្នាំហើយមកចាប់កំណើតនៅភូមិនេះ រាប់រយឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងភាគច្រើនអ្នកស្រុកអ្នកភូមិនេះគេប្រកបមុខរបរអីវិញ?

សារុនៈ ចាស! ភាគច្រើនប្រកបមុខរបរធ្វើតែស្រែចំការហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ៖ តាំងពីដើមមក?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រាសាទបន្ទាយឆ្មារហ្នឹងម៉ែនកើតមកដឹងថាមានប្រាសាទហ្នឹងតែម្តង?

សារុនៈ កើតមកថ្ងៃនេះឃើញថ្ងៃនេះក៏ថាបាន ខ្ញុំកើតនៅនេះឯងរស់នៅនេះឯង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងជំនាន់ខ្មែរក្រហមម៉ែនមានដែលទៅលេងក្នុងប្រាសាទទេ?

សារុនៈ ចាស! មិនដែល បានចូលទេ គេមិនឲ្យចូលទេកូន ។

វណ្ណៈ៖ មានទាហានយាមទេ?

សារុនៈ ចាស! ពួកខ្មែរក្រហមយាម បើក្មេងចូលធ្វើការក្នុងនោះបាន ពួកខ្ញុំធំៗ ចេះគេមិនឲ្យចូល ។

វណ្ណៈ ចឹងមិនគិតថាជំនាន់ខ្មែរក្រហមវត្តបុរាណនៅក្នុងប្រាសាទមានច្រើនទេ?

សារុនៈ មានតើមានច្រើន ។

វណ្ណៈ តែក្រោយមកបាត់បង់ទេ?

សារុនៈ តែបាត់បង់យួនរំដោះសម័យ ប៉ារ៉ាហ្វីណិស ។

វណ្ណៈ ចឹងសម័យ ប៉ារ៉ាហ្វីណិស?

សារុនៈ ចាស! សម័យ ប៉ារ៉ាហ្វីណិស ។

វណ្ណៈ ចឹង ប៉ារ៉ាហ្វីណិស កើតគំនិតពីពេលណាមក?

សារុនៈ ប៉ារ៉ាហ្វីណិស កើតគំនិតពីឆ្នាំប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំក៏មិនបានគិតថាឆ្នាំប៉ុន្មានឆ្នាំអីមើល មុនយួនរំដោះដឹង ប៉ុន្មានឆ្នាំហើយមុនយួនរំដោះហ្នឹង បើរត់ទៅព្រៃរត់ទៅយូរហើយនេះ ។

វណ្ណៈ ចាំមើលខ្ញុំមិនដឹងថា ខាង ប៉ារ៉ាហ្វីណិស នៅភូមិភាគនេះកើតនៅឆ្នាំណាទេ?

សារុនៈ មី! រដ្ឋកើតនៅឆ្នាំប៉ុន្មាន ។

វណ្ណៈ ចឹងនៅពេលរៀនណាមកចូលមកនៅឆ្នាំ៧៧ ហ្នឹងប្រជាជនទាំងអស់ហ្នឹង មានរត់ទៅខាងណា ទេ ឬមួយមិនបានរត់ទេ?

សារុនៈ ប្រជាជនរត់ទៅខាងជំរិះសាយធ្នូ ។

វណ្ណៈ ចឹងរត់ទៅទាំងអស់គ្នា?

សារុនៈ អត់ទេ រត់ទៅខ្លះនៅនេះខ្លះ រត់ទៅភាគច្រើននៅនេះ ។

វណ្ណៈ ចឹងរត់ទៅសាយធ្នូ?

សារុនៈ ចាស! ទៅសាយធ្នូ ។

វណ្ណៈ រត់ខ្លះនៅខ្លះ?

សារុនៈ ចាស! រត់ខ្លះនៅខ្លះ រត់ទៅអីនោះច្រើនជាងនៅនេះ ។

វណ្ណៈ ចឹងអ្នកខ្លះរត់ទៅខាងយួន?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ ចឹងយួន៧៧ មានចូលមកដល់នេះទេ?

សារុនៈ យួនចូលមកដល់នេះតើ នៅនេះឯងយួនមកនៅច្រើនមែនទែន ឆ្នាំប៉ុន្មានដែលយួនរំដោះ ទៅវិញ ។

វណ្ណៈ ឆ្នាំ៨០ ជាងរៀនណាមកដកទៅវិញ?

សារុនៈ ចាស! ត្រូវហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលយួនចូលមកដល់ហ្នឹងអីចឹងទៅ ដល់ក្រោយមកទៀតនៅនេះមានបីភាគី?

សារុនៈ ចាស! មានបីភាគី ។

វណ្ណៈ៖ មានប៉ុន្មាន មានខ្មែរក្រហម ។

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប៉ុន្មានមានពីរក្រុម?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាល៧៧-៨០-៨២ នៅហ្នឹងច្បាំងគ្នាអីហ្នឹងខ្ញុំចង់ឲ្យម៉ឺនរៀបរាប់ ការដែលរស់នៅជាមួយទ័ពអីចឹងដោយសារសង្គ្រាមព្រំដែនចឹងការរស់នៅយ៉ាងម៉េចដែរ?

សារុនៈ ការរស់នៅកាលសម័យសង្គ្រាមហ្នឹង មកវែវគ្នាអុកឡកក្នុងភូមិក្នុងស្រុកហ្នឹងប៉ុន្មានលើក ប៉ុន្មានសារ៤លើក ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុនៈ ខ្មែរក្រហមវែវជាមួយយួន ប៉ុន្តែវែវជាមួយយួន យួនទៅវែវខ្មែរក្រហម យួនទៅវែវប៉ុន្មានសារនោះ ហើយយករបស់របរប្រជាជនអស់ពួកប៉ុន្មានយកគោក្របីនាក់ស្រុកអស់ ២៨នីម ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខាងខ្មែរក្រហមមានដែលយកទេ?

សារុនៈ ខាងខ្មែរក្រហមមានដែលយកទេ យកតែប៉ុន្មានហើយដោយទាំងខ្ញុំទៀតគោមួយនីមដែរ ខ្ញុំទិញជាន់មួយដំឡើងយករបស់ខ្ញុំដែរ វាថាវែវខ្លាំងបានហើយវាយកវាថា ពួកខ្ញុំកុំអីក៏គាត់មិនខានស្លាប់ គាត់ស្លាប់ដោយសាររបស់គាត់គោ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគោរបស់ប្រជាជនជាច្រើនក្បាល?

សារុនៈ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងឲ្យតែចូលមកយកតែម្តង?

សារុនៈ ចូលមកតែវាវែវបានវាយក តែថាវាមិនបានវែវវាអត់យកទេ បើវាវែវជាមួយយួនណាស់វែវជាមួយយួនកោកកាកៗទៅបើវាស្លាប់គ្រប់គ្រងដួលបើវាមិនយកគោក្របីប្រជាពលដឹកទៅវាយកទៅហើយវាមិនឲ្យមកវិញទេ វាយកទៅលក់ឲ្យថែបុត្រ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្មែរក្រហមវែវចូលមកមានដែលយកទេ?

សារុនៈ ខ្មែរក្រហមមិនដែលយកអីទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខាងជំរាងខ្មែរក្រហម?

សារុន៖ ចាស! បើមួយសារទៀត អាណេនិយាយអាសារមុនណាស់វាមិនយកវាមិនបាត់អីហ្នឹង ហើយដល់មួយសារទៀតខ្មែរក្រហមវៃទៀត វៃអុចដុះតែម្តងត្រង់នេះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹង?

សារុន៖ អាណេកក្រោយ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ លើកទី៣ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ ទី១ ខ្មែរក្រហម ទី២ ជំរាង ទី៣ ខ្មែរក្រហមទៀតកាលហ្នឹងវាចូលមកអុចដុះ ។

វណ្ណៈ៖ ដុតដុះទាំងអស់?

សារុន៖ ទេ ដុតដុះទាំងអស់អីសុំលុយវារកលុយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានខ្មែរក្រហមខ្លះអាក្រក់ចឹង?

សារុន៖ ចាស! បើលោកពូមាន៥០០ ឲ្យវា វាអត់អុចដុះទេ បើទៅទាញនោះឲ្យមួយពាន់វាមិន អុចទេដុះ ចុះទៅរកឯណាបានសម័យនោះមានលុយមកពីណា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមាននេះដុះអ្នកស្រុកអ្នកភូមិច្រើនទេ?

សារុន៖ នេះច្រើនតើ ភូមិនេះនេះអស់បួនខ្នងហើយភូមិខ្ញុំឯ ណោះនេះអស់៦ ខ្នងភូមិខាងកើត ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ដើរអុចដុះប្រជាជន?

សារុន៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងពេលធ្វើសង្គ្រាមជាមួយវៀតណាមចឹង ព្រោះនេះវាចឹងមើលឃើញ គេច្រើនបាញ់ គ្នានៅពេលណា?

សារុន៖ ច្រើនបាញ់គ្នានៅម៉ោង៤ ព្រឹក ។

វណ្ណៈ៖ ខ្មែរក្រហមនឹងវៀតណាមបាញ់គ្នា?

សារុន៖ ចាស! វៀតណាមខ្សែលីននៅពេញភូមិ ឆាប់ប្រជាពលរដ្ឋដែលតែគិតស្លាប់ឆាប់នឹងត្រូវ គ្រាប់ចុះដល់ពេលម៉ោង៤ ឡើងក្រោកដាំបាយទៅស្រែ ដល់ក្រវាំងៗ មកទៅណាមន្ទុច ឆាប់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានប្រជាជនស្លាប់ច្រើនដែរ?

សារុន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដូច្នោះប្រជាជនមួយៗ សុទ្ធតែមានគ្រង់សេ?

សារុន៖ បាទ!សុទ្ធតែមានគ្រង់សេគ្រប់ដូច្នោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលដែលរៀតណាមវៃបុកមកចឹង ប្រជាជនរត់ទៅតាមខ្មែរក្រហមដែលឬមួយមិនរត់ទេ?

សារុន៖ ភូមិនេះមិនមានរត់ទេ ក្រាបនៅគ្រង់សេទាំងអស់គ្នា គេមិនមានរត់ទេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងទីពត៌មានទៅបាត់ទៅ?

សារុន៖ បាទ!រត់ទៅបាត់ទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលរៀតណាមចូលមកមានសំឡូតប្រជាជនទេ?

សារុន៖ បាទ!មានសំឡូតខ្លះដែលតើ ។

វណ្ណៈ៖ សំឡូតយ៉ាងម៉េច?

សារុន៖ សំឡូតយើញប៉ុល ពតទេៗៗសួរថាចេះ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ ពួកខ្ញុំចេញមកឆ្លើយព្រៀតថាអត់មានទេ វាស្គាល់ដែលនោះ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ បើប៉ុល ពតវាបាញ់កាំភ្លើងទៅវាមិនធំក្លិន ចឹងវាដើរហិតមើលអាវ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងដើរហិតអាវ?

សារុន៖ បាទ!ដើរហិតអាវប្រសស្រីទាំងអស់គ្នា បើវាធំក្លិនវាចាប់បាត់កុហក់ម៉េចបានជាពួករៀតណាមហ្នឹង ដែលកុហក់បាន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានធំក្លិន?

សារុន៖ បាទៗ!ធំក្លិនរំសេវ ចុះបាញ់ភ្នំថ្មីៗ វាមិនដឹងវាដើរហិត ដើរសំឡូតគ្រប់តែគ្រង់សេហ្នឹង ឯងមិនបានធ្វើបាបប្រជាពលរដ្ឋទេ រកតែពួកខ្មាំងហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលហ្នឹងកងទ័ពខ្មែរក្រហមកងទ័ពខ្មែរជំរុំមានដែលចាប់បានកងទ័ពរៀតណាមអីទេ?

សារុន៖ ចាប់បានខ្លះតើ ។

វណ្ណៈ៖ ចាប់បានយកទៅណាមានដឹងទេ?

សារុនៈ វាយកទៅកន្លែងវា ។

វណ្ណៈ៖ យកទៅកន្លែងណា?

សារុនៈ យកទៅកន្លែងវាស្នាក់នៅភ្នំបូជីអីនោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនជាប្រជាជនមានបានដឹងថា តាមខ្ញុំដឹងថាពេលខ្មែរក្រហមចាប់បានរៀតណាមចឹង យកទៅដាក់ក្នុងបន្ទាយចឹងទៅ?

សារុនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ដូចជា ១០០ នាក់ចឹងដូអង្ករជាមួយថៃ ថៃយកទៅទៀតតើរឿងនេះមីនមានបានដឹងទេ?

សារុនៈ ខ្ញុំមិនបានដឹងទេ ។

វណ្ណៈ៖ តែខ្ញុំបានសម្ភាសន៍ទ័ព ខាងទ័ពនិយាយចឹង?

សារុនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ អត់មានសម្លាប់ទេ?

សារុនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ តែយកទៅដោះដូរអង្ករដូចថាយកទៅឲ្យថៃទៅ ថៃឲ្យអង្ករមកតែថៃបញ្ជូនទៅណាទៀតមិន បានដឹងទេ?

សារុនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ហ្នឹងចឹង?

សារុនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលខ្មែរក្រហមវៃចូលមកដេញយួនទៅវិញ តើខ្មែរក្រហមចូលមកមានទំនាក់ទំនង អ្វីជាមួយប្រជាជនទេ?

សារុនៈ មានទំនាក់ទំនងខ្លះដែរ វាថាបើឃើញយួនចូលមកភ្ជាប់រាយការណ៍ មានអ្នកស្រុកណា ហ៊ាន សុទ្ធតែថាមិនឃើញទៅ ចូលមកក៏ចូលទៅបើមិនបានប៉ះគ្នាទៅយើងក៏កុហកថៃម ទៅចុះខ្លួននោះ បើវាបាញ់ប្លង់ប្លង់ៗ ក្នុងភូមិស្រុកនោះ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុនៈ ម៉េចហ៊ានខ្ញុំក៏លាក់ទៅ កូនខ្ញុំក៏លាក់កូនឯងក៏លាក់ទៅណា ខ្លាចប្រាប់នេះម្តងនោះម្តងទៅ ខ្លាចវាធ្វើបាបយើង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុនៈ ហើយកុហកទៅ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងកាលប្តឹងមានសិទ្ធិសេរីភាពក្នុងការរកស៊ីអីទេ?

សារុន៖ មានរកស៊ីបានទេអារម្មណ៍អើយធ្វើស្រែចំការដូចជាយើងហាក់លោតចឹង ខ្លាចចុះកូននៅផ្ទះ ម៉ែនៅព្រៃ បើកូនមាន៤ទៅ៥ ចេះក៏បរទេដឹកកូនទៅទាំងអស់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងគណៈស្រុកខាងរដ្ឋកម្ពុជាខាងសម្តេចហ៊ុន សែនអីអត់មានចូលមកដល់នេះទេ?

សារុន៖ បាទ!កាលប្តឹងគណៈស្រុកអីមិនហ៊ានមកទេ នៅតែត្រឹមស្វាយចេក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រជាជនមានសុខុមាល័យធានាមិនបានដឹងដែរ?

សារុន៖ មិនបានដឹងទេ ។

វណ្ណៈ៖ រស់តាមដំណើរទៅ?

សារុន៖ ហើយបង្រួមភូមិទៅតើអារម្មណ៍ បង្រួមភូមិទៅនៅថ្មពួកនោះ រួមពីភូមិខ្ញុំនេះទៅនៅថ្មពួក អស់រយៈ ៨ឆ្នាំ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ!ចឹងអត់មាននៅនេះទេចឹង?

សារុន៖ អត់មាននៅនេះទេ តែដល់ត្រឡប់មកវិញចឹងឯងដែលវាអុកឡូកនោះ យូរមកនៅក៏មក អុកឡូកទៀតប្តឹងឯង នេះខ្ញុំឲ្យកត់មុនថាបាញ់គ្នាវៃគ្នានេះណា ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ ក្រោយនេះឯង កាលមុនដំបូងគេមិនព្រមទៅ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ ដល់នៅទៅវៃគ្នាប៉ុន្មានលើកប៉ុន្មានសាររវៃនាណាស្រុកខ្ញុំភូមិខ្ញុំនោះកម្មមានកូនបួនប្រាំ នាក់មិនហ៊ានឲ្យកូនទៅណាឆ្ងាយពីគ្រង់សេទេ ឲ្យកូនហូបបាយហើយឲ្យកូនដេកលេងក្នុង គ្រង់សេទៅ វាជួនថ្ងៃជួនយប់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងក្មេងៗមានបានរៀនបានសូត្រអីទេ?

សារុន៖ រៀនពេលរៀនណាមទៅផុតហើយបានរៀនតើ ពួកកូនខ្ញុំរៀនទាំងអស់គ្នា ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងទើបរៀនក្រោយទេ?

សារុន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ កាលឆ្នាំ៧៧-៧០ - ៥១ - ៧២ប្តឹងក្មេងៗ អត់មានបានរៀនទេ?

សារុន៖ បាទ!បានរៀនខ្លះៗ អាបងៗ បានរៀនខ្លះប្តឹងឯង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងរៀនខ្លះអត់ខ្លះទៅ?

សារុន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ព្រោះអីមានសង្គ្រាមរហូត?

សារុន៖ ចាស! បើមីបងគេបង្កសុំខ្ញុំថា ៤០ នាក់រស់តែមួយនោះ អត់មានចេះអក្សរទេ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ ចុះបើគ្នាដែលតែរត់នោះ ម៉េចបានចេះអក្សររៀនដំហើយ ម៉េចបានចេះដំហើយ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ ចាស! កូនខ្ញុំឡើង៧/នាក់នោះ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ ប្រុសពីរស្រី៥ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅនេះមានប៉ុណ្ណាមានខ្មែរក្រហមផង?

សារុន៖ ចាស! ហើយមានរៀនណាមផង ។

វណ្ណៈ៖ ហើយមករស់នៅឡូកឡឺដាមួយគ្នាទៅ?

សារុន៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ដេញទៅដេញមកទៅ?

សារុន៖ ចាស! វេទនាណាស់អូនអើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅពេលដែលកងទ័ពរៀនណាមដកដុតទៅនៅសល់តែទាហានរដ្ឋាភិបាលហ៊ុន សែន ហ្នឹងវែងជាមួយខ្មែរក្រហមវែងជាមួយប៉ុណ្ណាទៀតហ្នឹង កាលហ្នឹងសង្គ្រាមខ្លាំងឬមួយខ្សោយ ចុះខ្សោយ?

សារុន៖ ពេលនោះចុះខ្សោយហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងលែងសូរមានហើយ?

សារុន៖ លែងសូរមានហើយ ។

វណ្ណៈ៖ វែងតែមួយប្រាំវា?

សារុន៖ ចាស! វែងតែមួយប្រាំវាពេលនោះភូមិខ្ញុំស្ងាត់តើ មានតែនៅថ្មពួកនោះ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ មានតែទៅខាងថ្មពួកនោះខាងនេះស្ងាត់ហើយ អត់មានអីទេព្រោះរៀនណាមដកហើយ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ បើខ្មែរក្រហមនិងប៉ុណ្ណាប៉ះគ្នាម្តងៗ ប៉ះតែតាមព្រៃបាញ់តែព្រៃ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្មែរក្រហមនិងប៉ុណ្ណាមានបាញ់គ្នាដែរ?

សារុនៈ បាញ់ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅហ្នឹងកាលជំនាន់និរតីចូលមកមានស្កាល់យាយចែមអីទេ?

សារុនៈ មិនមានយាយចែមនៅនេះទេ អត់មានអត់ស្កាល់ទេ មិនមានទេមិនបានមកដល់នេះទេ
យាយចែមល្បីតែនោះណាស់ ស្អី...?

វណ្ណៈ៖ ព្រះនេត្យព្រះ?

សារុនៈ បាទ! ព្រះនេត្យព្រះអីនោះឯង ព្មាខាងនោះឯង ។

វណ្ណៈ៖ តែតំបន់៥ ហ្នឹងគាត់ក្របក្រងដែលតើ?

សារុនៈ គាត់ក្របក្រងតែមិនដែលឃើញគាត់មក ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីងថាលើកទំនប់អី?

សារុនៈ លើកទំនប់អាងជើងក្រោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងនៅអាងជើងក្រោះគាត់មានមកដែរ?

សារុនៈ អត់ឃើញ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងលើកទំនប់ហ្នឹងមានស្លាប់មនុស្សច្រើនដែរ?

សារុនៈ ច្រើន! ស្លាប់ច្រើន ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានស្លាប់?

សារុនៈ ម៉េចបានស្លាប់បើវាវ៉ែចោលនោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្លាប់ដោយសារវ៉ែចោល?

សារុនៈ ស្លាប់ដោយសារវ៉ែចោល ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងប្រជាជនទៅលើកទំនប់ហ្នឹងទាំងអស់គ្នាទាំងយុវជនទាំងនារីទាំងកសិករឬយ៉ាងម៉េច?

សារុនៈ ពួកដែលជម្លៀសមកពីភ្នំពេញនោះទៅច្រើន នារីយុវជនចាស់ក្មេងអីទៅទាំងអស់ហើយ
ភូមិខ្ញុំនេះមានតែនារីយុវជនហ្នឹងឯង ។

វណ្ណៈ៖ លើកទំនប់អីតើ?

សារុនៈ លើកទំនប់អាងជើងក្រោះ ។

វណ្ណៈ៖ មានស្លាប់ប្រជាជនច្រើន?

សារុនៈ បាទ ។ ស្លាប់ច្រើន ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងស្លាប់ដោយវ៉ែចោលហ្នឹងអត់អាហារ?

សារុនៈ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនជំនាន់ខ្មែរក្រហមដែលមីនធ្លាប់ឆ្លងកាត់បីឆ្នាំហ្នឹងមីនមានបាត់បង់សាច់ញាតិបងប្អូន អីខ្លះទេ?

សារុន៖ មានក្លាយមួយក្រសារ ក្លាយខ្ញុំបង្កើតគេយកទៅវីចោល ។

វណ្ណៈ៖ គេយកទៅវីចោលនៅកន្លែងណា?

សារុន៖ នៅកន្លែងដឹកនៃនីប្រលាក់ដែកកេះដែលអូនឯងគេទៅមិញហ្នឹងនោះ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ នៅកន្លែងនោះឯងវីចោលអស់មួយក្រសារ ក្លាយខ្ញុំមានប្តីកូនពីរនាក់ទាំងអស់ជាប់អស់ បួននាក់ហើយគាំងកូនទាំងមែននិងប្តី ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ មានតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះឯងក្រមក្រសារខ្ញុំ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមកដល់ឥឡូវមានអ្នកដែលគេធ្លាប់រស់នៅជំនាន់ខ្មែរក្រហមអ្នកភ្នំពេញអ្នក១៧មេសា មកដល់ឥឡូវមានអ្នកខ្លះមកលេងអ្នកភូមិខ្លះដែរទេឬអត់សោះ?

សារុន៖ បាទ!មានមកតើ ។

វណ្ណៈ៖ មកលេង?

សារុន៖ បាទ!មកលេងខ្លះតើគេអ្នកស្គាល់គ្នាគេបានរស់នៅជាមួយគ្នាខ្លះទៅ គេបានមកជួបជុំគ្នា ខ្លះតើ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានមកលេងជាមួយអ្នកស្រុកអ្នកភូមិហ្នឹង?

សារុន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ដូចជាអ្នកស្រុកអ្នកភូមិធ្លាប់រាប់រាប់អានចឹង?

សារុន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ធ្លាប់អាណិតស្រឡាញ់អីចឹង?

សារុន៖ បាទ!មានមកដែរ ។

វណ្ណៈ៖ ដល់ពេលចឹងគេបានរួចជីវិតទៅគេរកស៊ីមានបានគេមកលេង?

សារុន៖ បាទ!គេមកលេងនោះភូមិខ្ញុំគេមកលេងជិតបន្ទាយនោះឯង ។

វណ្ណៈ៖ បាទ!ធម្មតាមនុស្សទោះបីធ្វើខ្មែរក្រហមមិនធ្វើខ្មែរក្រហមក៏ដោយក៏មានមនុស្សល្អមនុស្ស អាក្រក់ចឹងដែរ?

សារុន៖ បាទ ។

វណ្ណៈ៖ ទោះអ្នក១៧/មេសា ទោះបីអ្នកមូលដ្ឋានចាស់មានចិត្តអាណិតនឹកឃើញកូនកេកូនឯងចឹង ដែរ?

សារុន៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនកន្លងមកមានដែលបានស្តាប់វិទ្យុទាក់ទងនឹងការកាត់ទោសមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមអីទេ ?

សារុន៖ ខ្ញុំអត់មានរ៉ាត់យោជន អត់មានបានអីស្តាប់និងគេ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនរាល់ថ្ងៃហ្នឹងមីនមានដឹងថាមានការកាត់ទោសអីទេ មានដឹងតាមសារពត៌មានឬបាន ដឹងតាមអីខ្លះដែរ?

សារុន៖ អត់មានដឹងទេ បើអត់មានអីស្តាប់និងគេបានអីនិងដឹង មិនដែលពួនណានិយាយថាអី ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងចំពោះតុលាការដែលបង្កើតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ កាត់មេដឹកនាំខ្មែរក្រហមដូចជាតា ប៉ុល ពតកាត់ស្លាប់ហើយ ។

សារុន៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ នៅតា អៀង សារី តា នួន ជា ប្រពន្ធអៀង សារី តា ខៀវ សំផន តា នួន ជា ខូចអីហ្នឹង?

សារុន៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ សព្វថ្ងៃគេឃុំខ្លួនកាត់នៅសាលាក្តីខ្មែរក្រហមនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ។

សារុន៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ គេកាត់ទោសកាត់ពីបទធ្វើឲ្យមនុស្សស្លាប់នៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យហ្នឹង?

សារុន៖ ចាស ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនគិតថាចាប់តែមេដឹកនាំជំនាន់ខ្មែរក្រហមឲ្យមានទោសហ្នឹង មីនគិតថាជាការត្រឹម ត្រូវឬមិនត្រឹមត្រូវទេ?

សារុន៖ មិនត្រូវទេ ។

វណ្ណៈ៖ យ៉ាងម៉េចបានមិនត្រឹមត្រូវ?

សារុន៖ ម៉េចមិនត្រឹមត្រូវបើកាត់សម្លាប់គេអស់ច្រើននោះ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមីនមិនទាន់យល់សំនួរទេ ដូចជាចាប់មេដឹកនាំខ្មែរក្រហមទាំងអស់ហ្នឹងយកទៅកាត់ ទោសមីនគិតថាកាត់ទោសត្រឹមត្រូវឬមិនត្រឹមត្រូវ?

សារុន៖ ត្រឹមត្រូវហើយចុះ ត្រឹមត្រូវហើយខ្ញុំស្តាប់មិនបានចេះតែឆ្លើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងមានមូលហេតុអីបានម៉ែតែងថាត្រឹមត្រូវ?

សារុន៖ មូលហេតុដោយកាត់បានធ្វើបាបប្រជាពលរដ្ឋច្រើនបែបច្រើនយ៉ាងពេកសម្លាប់ចោល
អស់ច្រើននោះ ។

វណ្ណៈ៖ បាទ ។

សារុន៖ ហើយធ្វើបាបសព្វបែបយ៉ាង ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងម៉ែតែងកាត់ទោសទៅមានផលប្រយោជន៍អីខ្លះ មានសារសំខាន់ទេពេលមានតុលា
ការកាត់ទោសចឹង?

សារុន៖ មានសារសំខាន់បង្អួនប្រជាពលរដ្ឋបាត់បង់ជីវិតទៅ ឲ្យគ្នាមានសេរីភាពដែលគ្នាស្លាប់ទៅ
ហើយ ។

វណ្ណៈ៖ ចឹងខ្ញុំអរគុណម៉ែតែងច្រើនហើយ ។

សារុន៖ ចាសៗ ។

ចប់